

Веслéй († 1791) и *Джорджъ Витефieлдъ* († 1770) двама прѣвъходни проповѣдници, за кои-то Епископална-та църква бѣше твърдѣ мъртва и безплодна, и кои-то съ ревностъ настоявахъ върху рѣшително-то обръщениe на человѣка къмъ Бога, и вънкашенъ знакъ на това обръщениe. Чрѣзъ тѣхно-то съобщениe съ църквѫ-тѣ на Братiя-та, тѣ сѫщо напрѣдниxъ и безъ да ся отдѣлятъ отъ Англиканска-тѣ църквѫ, съ проповѣданiе-то по улицi-тѣ и плѣвници-тѣ, и кадѣ-то намѣрихъ случай ся стараяхъ на всякаಡъ да распространявать живо Христiянство. Тѣ на всякаಡъ употребихъ міряни-тѣ като сътрудници и по тойзи начинъ събудихъ дремлящи-тѣ сили въ църквѫ-тѣ, както не е било станжало това напрѣдъ. Това е начало-то на вътрѣшиj-тѣ Миссij, коя-то ся грыжеше за съживленiе-то на мъртво-то Христiянство; и понеже девизъ-тѣ на Веслéй бѣше: «Свѣтъ-тѣ е моя Енорiя,» при смърть-тѣ му това общество броеше само въ Великобританij 80,000 членове, и понеже привърженници-тѣ и ся распространихъ въ всички-тѣ колонiи, въ Сѣверна Америкა скоро ся въскачихъ до сто-тысячи и сега е най-голѣмо-то църковно общество въ Съединенiи-тѣ Щаты, като брои до 5 милиона привърженници.

Уредители-тѣ обаче ся раздѣлихъ защо-то Витефieлдъ държеше строго Калвинско-то ученiе, а Веслéй държеше Нѣмско-то понятiе за всеобща благодать, и въ ученiе-то си за святостъ, настояваще